

tően meg is tudunk fogalmazni. Ennek elérésében a könyv az információhordozó. Anyaga változhat, de ami rájuk ír, az emberi elme célja örök, a megszerzett tudás átörökítése. A cigány értelmiség célja is ez kell hogy legyen.”

Megmondtam, ugye megmondtam, hogy nyerek! – rohangászik mámorosan, magasba emelve az ajándékát az egyik csökölyi fiú a művelődési ház udvarán.

Erre még Ozorai Pipo is csettint egyet.

Németh Judit

A Goethe Intézet ajándéka Egerben

Az egri Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár szolgáltatásainak körében fontos szerepet kap a nyelvtanulás könyvtári háttérének megteremtése, az idegen nyelveket tanulók segítése. Az intézmény évek óta működtet és fejleszt nyelvi részleget, amely a nyelvtanulás könyvtári bázisául szolgál.

A kialakított – ma már jelentősnek mondható – gyűjtemény gyarapításában a könyvtár mindig számíthatott a külföldi kulturális intézetek támogatására is. Az évek során támogatóink között tarthattuk számon az Olasz Kultúrintézetet, a Francia Intézetet, a British Councilt és a Goethe Intézetet.

A támogatás egyrészt dokumentumokat jelent, másrészt olyan közös programokat, kiállításokat, előadásokat, amelyek a gyűjteményhez kapcsolódva, azt kiegészítve, az idegen szavakon túl a kultúrák sokszínűségére, változatosságára, más kultúrák értékeire irányítják a figyelmet.

Számunkra, illetve könyvtárunk látogatói számára nagy jelentőségű volt, hogy megkaphattuk a Goethe Intézet támogatását és ebben az évben az intézet segítségével a német nyelvet és kultúrát reprezentáló gyűjteményrészlettel bővíthettük kínálatunkat. A gyűjteményrészlet *Helmut Hofmann*, a budapesti Goethe Intézet igazgatóhelyettese adta át 2004. szeptember 20-án. Előadásában Goethét, az egyetemes zsenit: a költőt, a drámaíró, az esszéistát, a kritikust, a színikritikust mutatta be az egri közönségnek. Szeptember 20-ától október 2-áig egy negyven képből álló kiállítást tekinthettek meg az érdeklődők a könyvtár nyelvi részlegében *Goethe – ein letztes Universalgenie* címmel.

Az új gyűjteményrészletben megtalálható nyelvkönyvek, nyelvvizsgákra felkészítő dokumentumok (könyvek, hangkazetták, CD-k) és egyéb szakkönyvek, illetve szépirodalmi művek hasznos segítői lesznek a német nyelvet tanulóknak, oktatóknak, és sok örömet okoznak majd a német kultúra egri barátainak.

Fekete Ildikó

a Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár idegen nyelvi részlegének vezetője

Gazdagodott a geszterédi könyvtár

„A szülőhely, a szűkebb haza népének aláztos szolgálata a legértékesebb emberi küldetések közül való.” (*Vass István*)

Több sikertelen informatikai pályázat keserített el annyira, hogy S.O.S-t kiáltak. Megírtam, hogy a negyvenöt éves múlttal rendelkező, kettős funkciójú könyvtár számítógép nélkül lemarad a szolgáltatásban, megmarad a hagyományos szolgáltatásnál.

Kérésem a Külügyminisztériumban meghallgatásra talált. Mikulás, a szegények megsegítője, elérkezett a könyvtárunkba is. Hatalmas puttonyában két számítógép, egy nyomtató, egy fénymásoló, számítógépasztalok, hozzá fiókos szekrények, a kölesönző könyvtár teljes asztal- és székcsereje, egy lemezszekrény, két fából készült szekrény a könyvek bemutatására, könyvek és egy táska „zsákbamaeska” a gyerekek részére. A könyvtár nem tart ugyan zárva, de rendezkedünk. Annyira zsúfolt lett, hogy végre visszkapjuk az oly sokat kért, eredetileg is könyvraktárnak épült helyiséget.

Így egy szép könyvtárban működhet minden szerdán tizenhat órától az Irodalmi Kávéház, ahova mindenkit szeretettel várok. A téma olyan színes, mint a könyvtári állomány.

Köszönöm szépen a Külügyminisztérium dolgozóinak, hogy a felsorolt informatikai és tárgyi eszközökkel lehetővé tették a geszterédi könyvtárhasználók számára, hogy a mi könyvtárunk is „ablak” lehessen a világra. Ezzel az adománnyal a könyvtár jobban el tudja látni a feladatát, szolgálni az olvasót.

Természetesen még nincs internet-hozzáférési lehetőségünk. Nincs a visszkapott könyvrak-

tárban könyvespolc. Hiányzik a CD-k, CD-ROM-ok tárolására, bemutatására szolgáló hely, és még hosszan sorolhatnám a nincseket. Én azonban optimista könyvtáros vagyok, mert könyvtárra mindig szükség volt és lesz is, változhat a neve, de a nagy titkok tudója mégiscsak a könyvtár. Az ember pedig születésétől kezdve kíváncsi a titokra.

Kovács Lászlóné
könyvtáros

„Egy csepp emberség”

2003. október 13-án volt a Kodolányi János Főiskola felújított és kibővített könyvtárának ünnepélyes átadása. (A könyvtár történetéről, az átépítésről, a könyvtári hálózat kialakításáról a Könyv, Könyvtár, Könyvtáros című folyóirat közöl cikket. Az építkezésről készült fotók a www.kodolanyi.hu/lib honlapon, a Friss menüpontban találhatók.)

Ez a nap számomra és kollégáim számára több szempontból is emlékezetes marad.

Reggel – kávé kortyolgatva – hallgattam kedvenc rádióműsorom aznapi útravalóját *Lengyel Anna* Egy csepp emberségében, és közben arra gondoltam, mit mondanék ma én, ha Lengyel Anna engem kérdezne. Természetesen egy szép idézetet a könyvről és az olvasásról, a könyvtárakról. A gondolat nem hagyott nyugodni, és persze a könyvtárató egy idézettel kezdődött a fenti témákról, s ez némi sugallatra eljutott a Magyar Rádióhoz is. Az igazi meglepetés akkor ért, amikor másnap Lengyel Anna telefonált, és meghívott a műsorába egy beszélgetésre.

Öröm és félelem, megtiszteltetés és felelősségérzése töltött el, hiszen könyvtárosként nyilatkozhatok, a főiskolát és a szakmát is képviselem.

A felvétel készítése nagyon kellemes volt, amihez persze hozzátartozik Lengyel Anna végtelen kedvességet, nyugalmat és derűt árasztó lénye is. Az a figyelem, szeretet és odafigyelés, amellyel körülveszi és kérdezi riportalanyait, feloldja a feszültséget.

Persze óriási izgalommal vártam (vártuk) az adást, a szépen fogalmazott bölcsességeket. Azt tudtam, hogy Richard de Bury aforizmája csupa máig ható igazságot fogalmaz meg, de, hogy én mit mondhattam a mikrofonba, hát arra már nem nagyon emlékeztem.

Talán senki se veszi nagyképűségnek, ha felidézem a műsort.

„A könyvek mesterek, akik minket bot és fenyíték nélkül, kemény szavak és harag nélkül, ruha- és pénzadományok nélkül tanítanak. Ha közeledel hozzájuk nem alszanak, ha kérdezed őket, semmit nem hallgatnak el, ha félreérted őket, nem duzzognak, ha tudatlan vagy, nem nevetnek ki. Azért mindenkinek, aki magát az igazság, boldogság, bölcsesség, tudomány és a